

1 KREATIVITEIT EN MUZISCHE VORMING.

K.P.C. - HOOFDEN KONFERENTIES 1971-1972 IN SAMENWERKING MET DE NEDERLANDSE STICHTING VOOR KUNSTZINNIGE VORMING.

**NSKV
P.C.**

een 4 is len 4

OF NIETS IS ONRECHTVAARDIGER DAN EEN ONGELIJKE GELIJK BEHANDELEN

Zeven weken lang hebben wij - vier acteurs van werkgroep Proloog en de sociaal-pedagoog van onze groep - gewerkt aan een produktie, die onder bovenstaande wat krelige titel de start zal geven aan de hoofdenconferenties 1971/1972.

We zijn begonnen met een stevige literatuurstudie; we hebben een vijftigtal boeken, brochures, artikelen door-gewerkt, hebben gediscussieerd met deskundigen, elkaar in de haren gevlogen, teksten gemaakt en weggesmeten, rekening gehouden met uw gevoeligheden en er ons weer eindelijk van gedistancieerd. Als motto voor onze produktie hebben we tenslotte een citaat gekozen uit het nawoord van De Wit, Van Calcar en Soutendijk bij 'die rotschool van u':

"...als wij een wetsontwerp voor het basisonderwijs mochten maken, zou onze toelichting zo luiden: het inzicht moet groeien, dat de gemeenschap van kinderen centraal hoort te staan en niet het onderwijssysteem. Dit houdt in dat de samenwerking en inspraak van de kinderen in de klas voorop moet staan en dat kinderen van jongs af aan leren, dat kennis een gemeenschappelijk bezit is; dat het nooit zó mag zijn, dat degene die gemakkelijk leert en meer weet, dit aanwendt tot eigen voordeel ten koste van anderen. Degene die meer weet, kan geleerd worden dit met anderen te delen. Degene die gemakkelijker leert is verantwoordelijk voor zijn minder fortuinlijke klasgenoten".

Daarom is ons werkstuk in de eerste plaats een pleidooi geworden voor het verruimen van de mogelijkheden voor de kinderen van de basisschool om hun eigen sociale organisatie vorm te kunnen geven. Om creativiteitsontwikkeling vooral te kunnen erkennen als een onmisbaar pedagogisch vaarwater naar mondigheid voor de onmondigen, kans tot zelfbepaling voor de aarzelanden en het levend houden van de verwondering tegen de verdrukking van de allesweterij.

Dit dan allemaal verpakt in een nogal kritische analyse van de sociale organisatie in de traditionele basisschool. Daarbij gebruikmakend van de eigen middelen van het theater: ironiserende sketches, recht-voor-de-raap-liedjes en karikaturale vergrotingen van de school-werkelijkheid, die zonder de karikatuur zo gek nog niet lijkt. Wie er zich een bult aan valt, kan zijn opwinding kwijt in de groepsdiscussies die op onze voorstelling volgen.

- ADVIEZEN:**
Hans van Merwijk.
Hans Boon.
Bera Lam.
Baker van den Hoven.
Jan Habrakon.
- AKTEURS:**
Joop Koetsmaat.
Frieda Pittoors.
Jaehem Rooybaards.
Baas Smeets.
Jan Smeets.

2
serius neemt, kun je nooit van te voren zeggen moeten actief en passief deel kunnen hebben aan daar. vr. Muziekpedagogen bedrijven dus geen vr. Hoe dan? a. Ik ben op zoek, precies weet ik moet dan meer uitgaan naar de vraag hoe de deel-in steeds andere situaties te beleven.

a. Ja dat meen ik. Kijk als je de term vorming doel van hun activiteit moet zijn. Leerlingen jaar vaststaand en verstaanbaar begrip. Van- kunnen, vorming door middel van muziek. op te leggen aan de activiteit. Je aandacht gelegenheid bieden zichzelf en de anderen

vr. Dat het mis is met de muzikale vorming. zijn. Muziekpedagogen weten al te goed wat het voor het gros van de mensen een al zo'n 150 soort trainers. Toch zou het geloof ik wel om van te voren vastgesteld muzikale normen oefeningen moeten aan de deelnemers steeds de

vr. Meen je het nou echt? a. Wat bedoel je? van de toekomst van de vormingsactiviteit moet de muzikale cultuur. Die muzikale cultuur is vorming? a. Eigenlijk niet, 't zijn meer een het niet. Maar je moet in ieder geval afleren nemers als mensen zich gedragen en de

3 DRAMATISCHE EXPRESSIE

WERKCENTRUM

Het lijkt mij onmogelijk in beknopte termen een omschrijving te geven, wie en wat Pieter Kersten en Wim Budding zijn.

Je zou kunnen zeggen, het zijn aardige jongens, die

al geruime tijd bezig zijn op het vlak van de creativiteitsontwikkeling. Om nu toch een beeld te geven, lijkt het mij het beste een omschrijving te maken van wat wij zoal doen.

WERKCENTRUM

In de eerste plaats zijn wij verbonden aan de school-kunstkommissie van de gemeente Amsterdam, als museum-docent. Dit betekent dat wij met kinderen uit de hoogste klassen van de lagere school rondleidingen houden in het Rijks- en Stedelijk Museum te Amsterdam.

Wat houdt ons bezig, mensen, hun gedragingen,

individueel en hun onderlinge relaties. Wat is de achterliggende gemotiveerdheid en welke processen liggen hieraan ten grondslag.

Met deze gegevens en met als middel de creativiteit in de ruimste zin van het woord, gaan wij actief aan het werk, waarbij we gebruik maken van de hulpmiddelen als woord, gebaar, klank, enzovoorts. Daar houden wij ons mee bezig.

**PIETER KERSTEN
WIM BUDDING.**

4 SIMULATIESPEL ST. JORISSCHOOL

De St. Jorisschool is een van de betere scholen in de binnenstad. De afgelopen 20 jaar is deze school maatgevend geweest voor het beeld dat de overheid en de goeode burgers zich vormden over verantwoord onderwijs. De hoofden, die deze school gekend heeft, waren gematigd en diplomatiek. Ze hechten een groot belang aan goede representatie: een sterke band met het ouderkomitee (gegoede burgerij), met overheid en inspectie was daarvan het gevolg.

De laatste 5 jaar is er wat veranderd. De goeode burgerij is naar de rand van de stad getrokken (villawijk) en heeft plaats gemaakt voor loontrekkende middenstand (administratieve en technische beroepen) en voor arbeiders. Tot nu toe kon de school, onder leiding van het bestuur de goeode naam van de school recht op houden. Weliswaar

ontstaat er een steeds breder wordende kloof tussen de verwachtingen van de jonge ouders uit de groep van technische en administratieve beroepen, en het ideaalbeeld van de wat oudere leraren en het bestuur, wat betreft het karakter van het onderwijs.

Het oude hoofd, de heer Van Wanrooy, is voor iedereen een aanvaardbare figuur geweest, een beminlijke vaderfiguur. Hij heeft, door enkele wat moderne onderwijzers aan te trekken en hen enige vrijheid

toe te staan, aan de wensen van de jonge ouders tegemoet kunnen komen, zonder de traditionele betrokkenen al te zeer voor het hoofd te stoten. Hij was een harmoniefiguur. Hij gaat nu met pensioen. Het is de vraag, in hoeverre de jonge ouders en moderne onderwijzers op zijn pensioen gewacht hebben om hun vernieuwingen en drasties door te voeren.

5 IK BEN AL TE VREDEN ALS NA AFLOOP DE DEELNEMERS DE WORKSHOP -- BENADERING VAN HET SCHRYFONDERWYS INTERRESANT GEVOEG VINDEN OM ER MEER VAN TE WILLEN WETEN.

Het spel begint als het nieuwe hoofd, de heer Kranenburg in de eerste teamvergadering zijn onderwijs-ideeën uiteenzet. Er ontstaan conflicten en meningsverschillen tussen bestuur, ouders, onderwijzers en het nieuwe hoofd, die alle voor het einde van de workshop zullen moeten worden opgelost.

Aan deze workshop kunnen + 30 personen deelnemen. Op onderwijsdagen en op pedagogische akademies bleek dit spel een grote verheldering te kunnen bewerken bij de deelnemers over de sociale organisatie van hun eigen omgeving, over afhankelijkheids- en konfliktrelaties, waarmee men dagelijks gekonfronteerd werd zonder het te beseffen.

Het simulatiespel hoort tot de bagage aan spelmogelijkheden die de creatief-spelkrachten mee naar de basisschool nemen, waar ze het naargelang de mogelijkheden van de groep en de ruimte kunnen toepassen. In Aldoende, een tijdschrift voor muzische vorming op de basisschool, dat in september is verschenen,

vindt u een spelmodel beschreven, dat enkelen van onze medewerkers hebben gehanteerd in de klas naar aanleiding van De Laatste Bloem of de Torenat van Babel.

Als zodanig is het interessant om deze spelvorm, nadat de deelnemers aan de workshop er zelf mee hebben gewerkt, met hen door te lichten op de bruikbaarheid voor de onderwijzer in de praktijk van alledag.

**Jan Smeets
MARCEL RENSEN**

6 HET NIEUWE WERK

De een loopt dagenlang te vragen, schrijft dan in de deelnemers helpen een versheid van onverwachte ideeën op het klappertje te zetten en daar dan te meedelen. De opdracht, de resultaten en vooral de weg achter te komen dat hij eindig iets heel andere uit schrijft dan hij oorspronkelijk daad bij een derde weet. Maar kan maar geen klas? krijgen hun kans. Het is duidelijk dat er - gezien de kleine hoeveelheid tijd die beschikbaar is - alleen maar een aanzet tot andere schrijven en andere schrijfs geven ge-

De een loopt dagenlang te vragen, schrijft dan in de deelnemers helpen een versheid van onverwachte ideeën op het klappertje te zetten en daar dan te meedelen. De opdracht, de resultaten en vooral de weg achter te komen dat hij eindig iets heel andere uit schrijft dan hij oorspronkelijk daad bij een derde weet. Maar kan maar geen klas? krijgen hun kans. Het is duidelijk dat er - gezien de kleine hoeveelheid tijd die beschikbaar is - alleen maar een aanzet tot andere schrijven en andere schrijfs geven ge-

De een loopt dagenlang te vragen, schrijft dan in de deelnemers helpen een versheid van onverwachte ideeën op het klappertje te zetten en daar dan te meedelen. De opdracht, de resultaten en vooral de weg achter te komen dat hij eindig iets heel andere uit schrijft dan hij oorspronkelijk daad bij een derde weet. Maar kan maar geen klas? krijgen hun kans. Het is duidelijk dat er - gezien de kleine hoeveelheid tijd die beschikbaar is - alleen maar een aanzet tot andere schrijven en andere schrijfs geven ge-

De een loopt dagenlang te vragen, schrijft dan in de deelnemers helpen een versheid van onverwachte ideeën op het klappertje te zetten en daar dan te meedelen. De opdracht, de resultaten en vooral de weg achter te komen dat hij eindig iets heel andere uit schrijft dan hij oorspronkelijk daad bij een derde weet. Maar kan maar geen klas? krijgen hun kans. Het is duidelijk dat er - gezien de kleine hoeveelheid tijd die beschikbaar is - alleen maar een aanzet tot andere schrijven en andere schrijfs geven ge-